

(Altocúmulus lenticulars al camí del Perigall, terme de Bètera, 22/02/2015, 16:42 h)

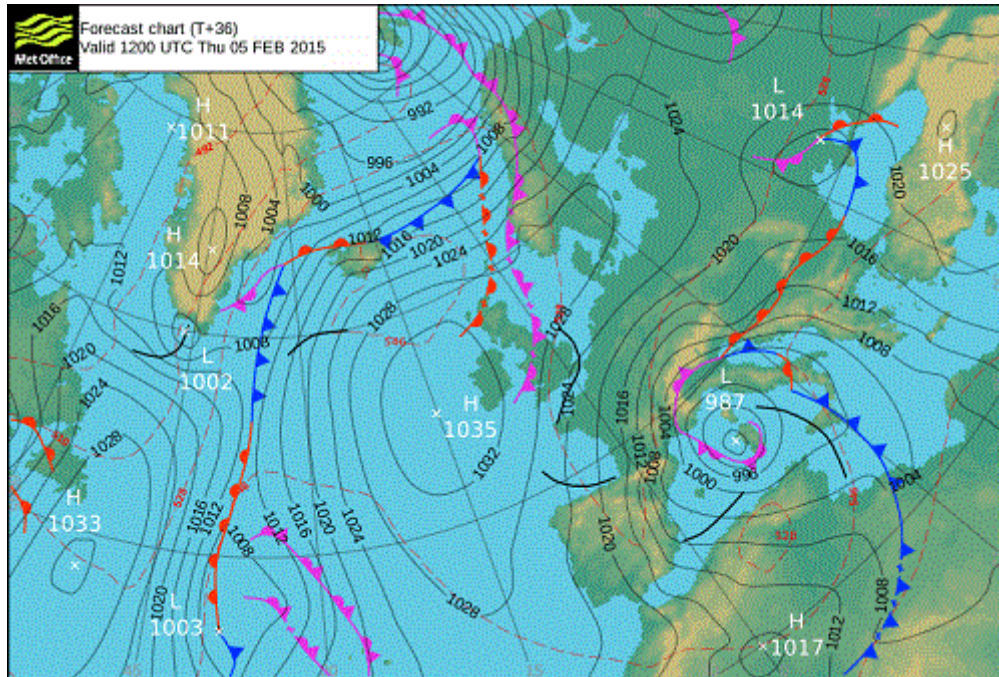
“S . I així ha estat. Aquest Febrer del 2015 va començar amb una setmana molt freda, situació típica que no es donava des de 2012, per bé que aleshores el fred va ser més durador (2 setmanes) i rigorós. I ha finit amb una setmana força ventosa. Febrer es considera un mes roí pel que fa a l’oratge, ja que acostuma a alternar fred i vent, i pocs dies serens, com ha passat aquest any. A la meua estació meteorològica he enregistrat una temperatura mitjana una mica més freda del normal (que permet salvar “pels pèls” la dita: “ ”), ben poca pluja (i van dos mesos de sequera) i vent d’intensitat mitjana normal, és a dir amb ventades persistents de Ponent o Mestral, també dins d’una normalitat ben enutjosa, com ens recorda el refrany:

Com a origen llunyà de la meua afició, no me’n puc estar de recordar les faenes del camp que veia fer a mon pare quan era menut (etnoclimatologia li diuen a la ciència que tracta dels costums associats al clima d’un indret). Tradicionalment Febrer es dedicava a preparar la terra pels conreus de Primavera, es femava, es llaurava, etc (“[Al Febrer has de llaurar el que al Març vulgues sembrar](#)”). Si el temps ho permetia, també es preparaven planters en llocs assolellats i arrecerats. Com que encara fa fred, també es trasplantaven i esporgaven arbres fruiters, com els tarongers i la vinya (“[Per sant Macià -24-F- les parres a podar](#)”). Ma mare em recorda que mon iaio podava la parra de la barraca entre finals de Febrer i mitjans de Març (quan se sentien els primers trons de les Falles). I, molt important, tot això ho feien en la fase de la lluna que pertocava segons costums ancestrals.

Evolució setmanal de l’oratge:

Setmana 6: Com he dit abans, començà Febrer amb una onada de fred. Primer entrà una Baixa pel golf de Biscaia i creuà la península Ibèrica fins a situar-se a la Mediterrània occidental (cap al golf de Gènova), resultant pluges ben febles a la meua comarca. Alhora un centre d’altres pressions es va formar a l’Atlàntic, es mogué cap a l’Est i se situà a les Illes Britàniques. Ambdós pols es varen reforçar i estabilitzar, i entre tots dos impulsaren un corrent d’aire fred i sec d’origen continental: situació típica de les onades de fred rigorós al nostre país; perquè permet acostar cap a nosaltres l’extraordinari fred siberià. Va nevar en cotes molt baixes; però sobretot al Nord del país i en punts del Sud més elevats. Ací ens haguérem de “conformar” amb gelades en la ratlla dels 0° C un parell de dies. Això de “conformar” ho dic com a aficionat, ja que els conreus i els llauradors no hi pensaven el mateix; perquè les gelades sense humitat (“negres” s’anomenen) són devastadores pel camp. El vent del Nord bufà de valent els

dies 4, 5 i 6, i la sensació de fred fou notable. Fortes gelades en aturar-se el vent diumenge, dia 8, a l'altiplà castellà (Conca, Terol, Guadalajara, Sòria, Àvila...) fregant-se els - 20° C!

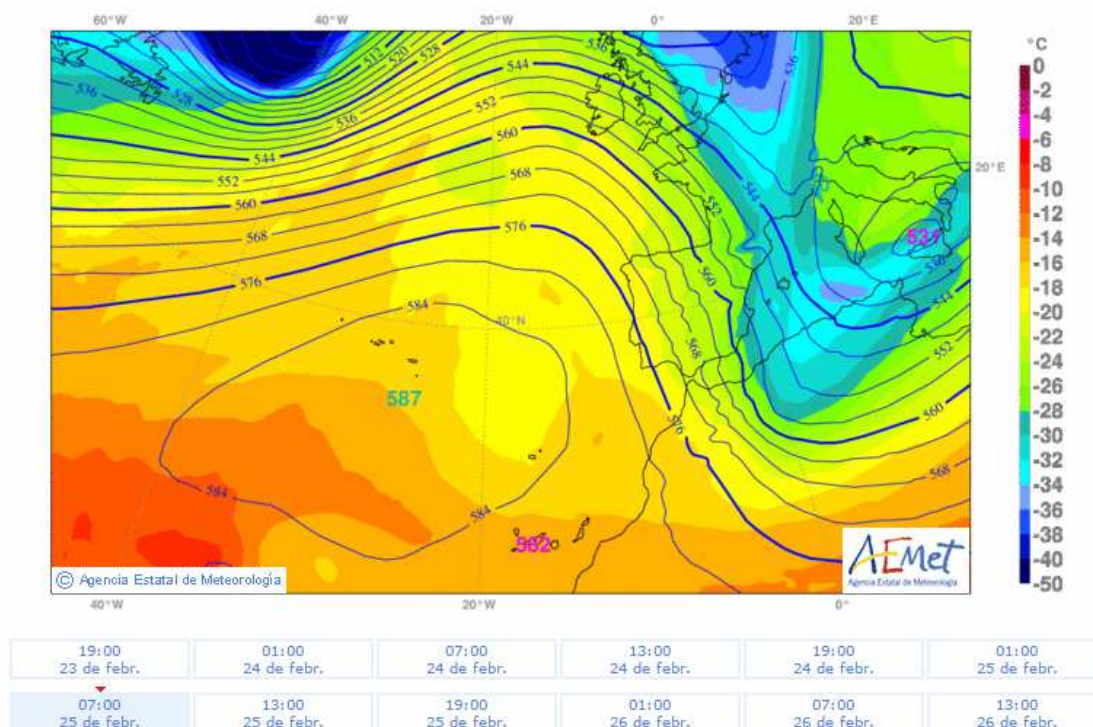
Setmana 7: Es mantingué l'anticicló al Nord, però el vent es posà a bufar de Llevant, menys fred. Dimecres i dijous passà pel Sud una depressió poc profunda que ens donà pluges molt febles i brutes de fang (portava pols del desert del Sàhara). A les Illes Britàniques l'"A" es canvià per una "B" durant el cap de setmana i ens fregà un front en oclusió amb vents de moderats a forts de l'Oest, provocant una pujada dels termòmetres diumenge.

Setmana 8: Amb el típic anticicló de les Açores dominant la situació, es va generar una depressió amb centre a Sardenya que va coincidir amb una mica de fred en altura, reforçant-se la circulació de Tramuntana a Mestral. Conforme avançava la setmana, el pas d'una baixa pel Sud de la península, impulsà vents humits de Llevant que arribaren a donar una mica de precipitació a la meua comarca. El cap de setmana es va repetir la situació del començament, però amb vents més forts del N/ NW, humitats més baixes i ambient incòmode malgrat les temperatures no gaire fredes.

Setmana 9: Començà amb una situació calcada de la setmana anterior (que es va fer estacionària, malgrat ser ben activa per la part depressionària), amb l'anticicló de les Açores a l'Oest i desprenent-se bosses fredes en altura cap a l'Est, que generaven depressions, una rere l'altra, al bell mig la Mediterrània (entre la península Itàlica i la Ibèrica), mantenint el fort vent del Nord/ Nord Oest (als mapes de previsió, les isòbares es veien ben juntes tothora sobre nosaltres) i temperatures moderades pel recorregut del vent amb origen al centre de l'Atlàntic.

Nivel: 500 hPa

Paràmetre: Temperatura i Geopotencial

(Font: AEMET)

Com sempre, ací us deixo l'acostumat resum de dades recollides a la meua estació d'aficionat, situada a La Conarda de Bétera (Camp de Túria), durant el mes de Febrer propassat: mitjanes, extremes i/ o acumulades, comparades amb els valors normals per a l'indret, classificades per meteors; així com les gràfiques de l'evolució temporal d'algunes de les variables (en arxiu apart):

A) TEMPERATURA:

Mitjana mensual: **10,5° C**, **0,5° C inferiors** al que ens marca la sèrie oficial que he agafat com a patró per a un mes de Febrer al lloc on visc (es tracta dels valors mitjans de l'aeroport de Manises, de l'any 1971 al 2000, corregits tenint en compte la diferència de altura entre tots dos observatoris). Hem tingut, llavors, un mes quasi NORMAL pel que fa a temperatures. A diferència dels 4 darrers Geners, tots més càlids del normal, els Febrers corresponents han sigut més variables: 2 amb mitjanes normals (2013 i 2015), 1 superiors al normal (2014) i 1 inferiors al normal (2012).

Valors extrems: La màxima fou de **22,8° C**, assolida el **dia 26** (darrer dijous del mes) cap a les 13 hores (hora UTC, temps coordinat universal, corresponent a l'hora solar), unes 5 hores després d'assolir-se el major colp de vent del mes, de Mestral. La mínima fou de **0,1° C**, aconseguida el **dia 8** (el diumenge de la 6ª setmana de l'any) cap a les 7 (hora UTC), amb vent fluix de direcció variable, en la fase final de l'onada de fred. El dia 26, el de la màxima mensual, també fou excepcional quant a la temperatura mínima: 14° C, cap a les 19 hores UTC, durant una breu aturada de la mestralada que bufava aquell dia.

Altres dades significatives: La mitjana de les màximes ha estat de 15,3° C i la de les mínimes de 6,4° C. Nombre de dies amb màximes iguals o superiors als 20° C = 4 i amb mínimes iguals o superiors als 10° C = 6. Nombre de dies amb màximes iguals o inferiors al 15° C = 15 i amb mínimes iguals o inferiors als 5° C = 10.

B) PLUJA:

Total recollida: **7,0 mm** (ó litres/ m²); **25 litres/ m² inferiors** (un 78 % menys, com Gener) al registre normal per al lloc on visc en un mes de Febrer (observatori de referència = aeroport de Manises), per la qual cosa podem qualificar-lo com a MOLT MÉS SEC del normal. Tenint en compte les dades del darrers 18 anys en què tinc l'observatori, 9 Febrers (un 50 %) han resultat per davall del "normal".

Valor màxim diari observat: **4,0 mm** el **dia 17** (dimarts de la setmana 8), durant el pas d'una depressió pel Sud de la península Ibèrica esmentat abans.

Distribució de la pluja: D'un total de 3 dies amb precipitació significativa (dies 3, 12 i 17), cap enregistrà > 20 mm, 2 > 2 mm i 3 > 0,2 mm.

C) VENT:

Mitjana mensual de velocitat = **4,6 km/ h**; **0,5 Km/ h inferiors** a la mitjana dels 7 Febrers en què vinc recollint dades de velocitat de vent al meu observatori d'aficionat. És a dir, un mes de Febrer quasi NORMAL pel que fa a la intensitat del vent. Així, la Mestralada persistent de la darrera setmana del mes no es gens estranya en aquest segon mes de l'any.

Ratxa/ bufarada màxima enregistrada: **75,6 km/ h**, de _____, assolida el, ja anomenat en parlar de la temperatura, **dia 26**, cap a les 8 hores UTC, durant la Mestralada (quasi Tramuntanada) que va assotar-nos l'última setmana del mes.

Direcció predominant: **NNW**, entre TRAMUNTANA y MESTRAL, reflex fidel del que ocorregué la setmana més ventosa d'aquest Febrer. No és la direcció més habitual dels últims 7 Febrers al lloc on visc (que ha sigut la WSW); però li va a la saga.

Ara que hem fet fora Febrer, se'ns acosta la Primavera, que és l'estació de l'alegria.
Tant de bo ens l'encomane a tots! 😊😊😊